
Van: M1

Verzonden: maandag 15 juli 2019 16:44

Aan: ICG7; ICG9

CC: ICG3; ICG4; ICG8; ICG6

Onderwerp: RE: Reactie brief WP1 23 mei 2019

CC: Behandelcommissie ICGd
Geachte heren ICG7 en ICG9,

Wij (zowel G1 als ik) hebben heel erg duidelijk een klacht bij u neergelegd over de behandeling door de commissie die is aangesteld voor de kwestie WP1. U heeft slechts enkele van onze vragen beantwoord en dat heeft dus wel degelijk uw aandacht nodig. Ik wil u erop wijzen dat het me opnieuw stoort (inmiddels de zoveelste keer) dat u mij in de onderstaande mail niet noemt, terwijl ik degene ben die in november 2017 het conflict tussen mij en de kerkenraad bij u heb gemeld. Deze mail schrijf ik buitenom G1. Ik heb u namelijk iets te melden.

Inmiddels verkeer ik al geruime tijd in gewetensnood als voormalig ambtsdrager, hetgeen door u enorm versterkt is. Eerst wil ik u erop wijzen dat u als ICG een ontzettend groot onrecht laat voortbestaan en zelfs helpt toedekken. Onrecht waarvan ik had gehoopt dat u er kennis van zou nemen. Het is in mijn ogen een verdrietige ziekmakende situatie. In de afgelopen jaren is er concreet met levens gespeeld doordat G1, G8, hun gezin en sinds enige jaren ook ik in een isolement zijn geplaatst. U heeft met uw stellingname als ICG (ik heb het hier nu dus niet over de commissie, maar over de ICG als geheel) ervoor gekozen om te stellen dat u uw 'neutraliteit schendt' door stukken te lezen. Het is de omgekeerde wereld. U schendt juist uw neutraliteit door geen kennis te willen nemen van de feiten.

Mijn gewetensnood noopt mij nu om openheid van zaken te geven. En vanwege uw stellingname in uw laatste berichten zal ik ook volstrekt helder zijn over de houding en de positie die door ICG hierin is ingenomen. Inmiddels heb ik vanwege de gewetensnood de casus aan diverse kerkrechtkenners voorgelegd met de vraag of openheid geboden is. En vrijwel zonder uitzondering krijg ik de reactie dat deze openheid al jaren eerder door de kerkenraad gegeven had moeten worden. Uw oordeel als geschillencommissie gaat helaas klaarblijkelijk niet verder dan het voeren van een of meer gesprekken. Wat valt er voor mij te praten als we deze stukken moeten verzwijgen? Wat valt er goed te maken als G1 en haar gezin zwaar getroffen zijn door de besluiten die uit deze stukken zijn voortgekomen? Wat valt er te praten als een kerkenraad niet wil meedelen waarom bepaalde besluiten die tot uitsluiting hebben geleid zijn genomen?

Ik wil een veilige kerk waarborgen. Helaas is het dan nodig dat de doofpot wordt geopend, hetgeen u vanuit uw rol zonder enig gezichtsverlies voor wie dan ook had kunnen doen. Over verdere stappen die ik neem zal ik u t.z.t. informeren. Mocht u iets tegenkomen dat feitelijk onjuist is, dan kunt u dat uiteraard aangeven.

Neem mijn oproep om niet langer mee te werken aan de misstand ter harte! Neem kennis van de casus zodra ook u hiervoor in de gelegenheid wordt gesteld en sluit uw ogen niet langer voor onrecht in de vorm van machtsmisbruik, dat en karaktermoord die nota bene onder de noemer van ambtsgeheim plaatsvinden.

In de bijlage vindt u mijn brief aan de kerkenraad inzake mijn besluit om openheid te geven. Verder zal ik u gevraagd of ongevraagd op de hoogte houden van mijn verdere beslissingen, aangezien deze casus nog steeds bij u op de rol staat.

Tot slot wil ik u erop wijzen dat de misstand die uit de casus blijkt inmiddels officieel is aangemeld bij het Huis voor Klokkenluiders. Daarmee vallen de betrokkenen onder de directe bescherming van de wet voor klokkenluiders, hetgeen inhoudt dat u wel over de casus kunt spreken of schrijven, maar dat u dit op geen enkel moment kunt of mag verbinden aan mijn naam of aan die van G1 of G8.

In het vertrouwen u hiermee voor dit moment voldoende te hebben geïnformeerd,

met vriendelijke groet,
M1